

РЕШЕНИЕ

№ 255

гр. Добрич, 11.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДОБРИЧ, V СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Минка Кирчева

при участието на секретаря Ирена Р. Иванова
като разгледа докладваното от Минка Кирчева Административно
наказателно дело № 20223230200104 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе следното предвид:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на „ Свентранс БГ „ ЕООД гр. Добрич, ЕИК:
203463258, чрез адв. А.В. ВТАК / редовно упълномощен процесуален
представител / срещу Наказателно постановление / НП / № 23-0000670
издадено на 15.06.2021г. от Директора на РД „ АА „, гр. Варна, с което на
жалбоподателя за нарушение по чл. 96г, ал. 1, пр. 2-ро от Закона за
автомобилните превози / ЗАВП /, на основание чл. 96г, ал. 1, пр. 2-ро от ЗАВП
е наложена „ имуществена санкция „, в размер на 3000лв.

В жалбата се сочи, че наказателното постановление е
незаконосъобразно и се иска отмяната му, поради несъставомерност на
извършеното от нарушителя деяние с вмененото административно нарушение
и допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи
административнонаказателното производство.

В съдебно заседание редовно упълномощеният процесуален
представител на жалбоподателя изцяло поддържа жалбата.

Въззиваемата страна редовно призована, не се представлява. С писмено
становище / л. 2-3 / моли НП, като законосъобразно и обосновано да бъде
потвърдено.

Добричкият районен съд, като разгледа жалбата, събраните доказателства и становищата на страните, намира за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок от лице притежаващо активна процесуална легитимация.

Независимо от основанията, посочени от въззивника, съдът подложи на цялостна проверка атакуваният административнонаказателен акт, при което констатира следното:

АУАН е съставен от компетентно длъжностно лице в присъствие на законен представител на жалбоподателя и един свидетел, и е надлежно връчен. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган, в рамките на законоустановения срок по чл.34 ал.3 от ЗАНН и е надлежно връчено.

Обстоятелството, че актът е съставен в присъствието само на един свидетел, не е съществен порок, тъй като съгласно чл. 43 ал. 1 от ЗАНН е необходимо актът да бъде подписан поне от един от свидетелите, посочени в него, което е достатъчно за неговата валидност. Критерият за същественост или не на процесуалното нарушение е обстоятелството дали нарушението е от категорията на тези, допускането на които е ограничило правата на някоя от страните в процеса. В случая липсата на втори свидетел в акта не води до тази хипотеза. Аргумент в тази насока е и фактът, че самият закон прави отстъпление относно свидетелите на нарушението, тъй като съобразно чл. 40 ал. 3 от ЗАНН при отсъствие на свидетели на нарушението актът се съставя в присъствието на други двама свидетели. Тоест тези свидетели са свидетели на съставянето на акта, а не на нарушението и не са очевидци на самото нарушение. Нещо повече в чл. 40 ал. 4 от ЗАНН законодателят е предвидил възможност актът да се състави в отсъствието на каквито и да е свидетели. В този смисъл ролята на свидетелите е декларативна, тяхното присъствие или отсъствие не накърнява правото на защита на нарушителя, като същевременно не води и до съществен порок на акта.

АУАН е съставен в определените от закона срокове. Тези срокове са два и започват да текат от два различни момента - от откриване на нарушителя и от извършване на нарушението. Сроковете по чл. 34 от ЗАНН, съобразно задължителната съдебна практика /Тълкувателно постановление № 1 от 27 февруари 2015 г. на Върховния административен съд на Република

България - ОСС от НК на ВКС и ОСС от II колегия на ВАС/ са давностни и тяхната продължителност зависи от вида на нарушението, като тя е три месеца от откриване на нарушителя и една година от извършване на нарушението, в общия случай по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН.

В процесния случай, на жалбоподателя е вменено нарушение, извършено на 25.08.2020г., констатирано при възложена със заповед № РД-12- 41/06.01.2021 г. на Директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - Варна комплексна проверка на „СВЕНТРАНС БГ“ ЕООД, ЕИК: 203463258, извършващо обществен превоз на товари с Лиценз на Общността № 15187 / л. 99 /. В хода на проверката и след извършена на 03.02.2021 г. в 14:03 часа служебна справка / л. 23 / в Регистъра на психологическите изследвания на водачите за явяванията на психологическо изследване на ***, е установено, че същият не фигурира в Регистъра / л. 23 /, а АУАН е съставен на 23.02.2021г., т.е. в сроковете по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН.

По отношение на визираното нарушение и приложимия материален закон съдът взе предвид следното:

При окончателно приключила на 03.02.2021г. документална проверка на търговско предприятие с фирма „Свентранс БГ“, ЕООД гр. Добрич, св. К. Н. К. – инспектор в РД „АА“, гр. Варна, позовавайки се на СМР от 25.08.2020г. /л. 88, л. 86 / и информацията от дигиталния тахограф, монтиран в т.а. с рег. № ***, с който е бил извършен обществен превоз на товари, достигнал до извода, че жалбоподателят на 25.08.2020г. в гр. Добрич е допуснал водачът *** до управление, без същия да отговаря на изискванията за психологическа годност по смисъла на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, уредени в чл. 7а, ал. 2, пр. 3 от ЗАвП.

След приключване на проверката, св. К. в присъствието на св. Б.М. и законен представител на жалбоподателя, образувал процесното административнонаказателно производство, като съставил на 23.02.2021г. АУАН Серия А-2020 № 287814, с който вменил административно нарушение по 96г, ал. 1, пр. 2-ро от ЗАвП.

Въз основа на така съставения АУАН, на 15.06.2021г. било издадено НП № 23-0000670 от Директора на РД „АА“, гр. Варна в обстоятелствената част, на което административнонаказващият орган възприел описаната в акта фактическа обстановка. В диспозитива на атакуваното НП, за нарушение на чл. 96г, ал. 1, пр. 2-ро от ЗАвП, на основание чл. 96г, ал. 1, пр. 2-ро от ЗАвП,

на жалбоподателя била наложена „ имуществена санкция „ в размер на 3000лв.

Разпитани в качеството на свидетели К. и М. потвърждават констатациите в АУАН и в НП.

В хода на съдебното производство бяха приобщени към доказателствения материал и заверени копия от Трудов договор на *** със СК „ Свен транс спедишън“ СРЛ / л. 65-69 /, ЧМР от 25.08.2020 / л. 88, л. 86 /, Констативен протокол за извършена комплексна проверка от 23.02.2021г., Договор за временно наемане на персонал между „ Свентранс БГ „ ЕООД и СК „ Свен транс спедишън“ СРЛ / л. 30 и сл. / и Заповед за командироване / л. 84-85 /.

Гореописаната фактическа обстановка се потвърждава и от приложените по делото и кредитирани от съда, като обективни и непротиворечиви доказателства, а именно: показанията на св. К. и М., АУАН Серия А-2020 № 287814 от 23.02.2021г. и НП № 23-0000670/15.06.2021г. на Директора на РД „ АА „ гр. Варна, заверено за вярност копие от информацията от дигиталния тахограф, монтиран в т.а. с рег. № ***.

От правна страна съдът приема жалбата за основателна по следните съображения:

На жалбоподателя е вменено, че на 25.08.2020г. в гр. Добрич, в качеството си на дружество, притежаващо лиценз на Общността за превоз на товари № 15187 е допуснал водачът *** до управление на т.а. с рег. № ***, извършващ обществен международен превоз на товари без да отговаря на изискванията за психологическа годност по смисъла на наредбата по чл. 152, ал. 1, т. 2 от ЗДВП, уредени в чл. 7а, ал. 2, пр. 3 от ЗАВП.

Не се спори между страните , че жалбоподателят притежава лиценз на Общността за превоз на товари № 15187 и е извършил международен обществен превоз на товари, за който е бил издаден превозен документ – ЧМР от 25.08.2020г., в който обаче не фигурира населеното място и датата, вменени на жалбоподателя, като място и дата на извършване на процесното нарушение, а именно – гр. Добрич, 25.08.2020г. По делото не се събраха доказателства за действия и/или бездействия на жалбоподателя на дата 25.08.2020г. в населено място – гр. Добрич, представляващи разпореждане за извършване на превоза, т.е. допускане водачът да извърши процесния

обществен превоз на товари. От приобщеното към доказателствения материал заверено за вярност копие от информацията от дигиталния тахограф, монтиран на процесния автомобил може да се направи извод единствено за периодите от време, през които водачът е управлявал, почивал, работил или е бил на разположение, но не и за територията на съответното населено място, където е извършвал тези действия.

Водачът *** притежава свидетелство за управление, издадено от Румъния. / л. 24 / На основание чл. 151а от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/, лицата, притежаващи свидетелство за управление, издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, могат да управляват моторно превозно средство на територията на Република България при спазване на изискванията за минимална възраст за съответната категория, определени в чл. 151 от ЗДвП. Свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено в друга държава, е валидно на територията на Република България за категорията, за която е издадено, когато свидетелството е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Швейцария, съгласно чл. 161, т. 5 от ЗДвП.

От друга страна, не би следвало към командированите на работа граждани на страни-членки на ЕС, притежаващи професионална квалификация в своята държава, да бъдат поставени допълнителни изисквания за придобиване на квалификация на територията на Република България по повод създадените с българско дружество трудови правоотношения. В тази връзка са и Директива 2005/36/ЕО на ЕП и ЕС от 07.09.2005 г., относно признаване на професионалните квалификации, Директива 2003/59/ЕО на ЕП и С от 15.07.2003 г. относно начална квалификация и продължаващо обучение на водачи на някои пътни превозни средства за превоз на товари или пътници и други такива, които създават правила за работа на лицата, граждани на страни от ЕС при признаване на придобитата квалификация на лицето в едно от страните в останалите страни-членки на Съюза, без да е необходимо допълнително професионално квалифициране.

Не на последно място следва да се отбележи, че по делото е представено удостоверение за психологическа годност Серия VL № 689/000954/10.01.2018г., ведно с превод от румънски език /л. 14-13/, видно от което, на *** е бил извършен периодичен преглед на 10.01.2018г. с книжка за психопрегледи за транспортна безопасност № 954, за длъжността с отговорност по сигурността на транспорта - водач на МПС за превоз на стоки и е получил Удостоверение за психологическа годност.

В случая, наказващият орган е бил длъжен да изложи мотиви за причините за допълнителните изисквания, които поставя българската държава на чуждите граждани, работещи или командировани в български фирми и да установи дали това изискване за установяване на психологическа годност на тези водачи не е направено в страната, където те са придобили професионалната си квалификация.

Предвид гореизложеното съдът приема, че при издаването на наказателното постановление е допуснато неправилно приложение на материалния закон, поради което същото следва да бъде отменено. / Решение № 216 от 21.05.2018 г. на АдмС - Добрич по к.а.н.д. № 211/2018 г./

В хода на съдебното производство от жалбоподателя са били сторени разноси в размер на 450 /четиристотин и петдесет/ лв., представляващи адвокатско възнаграждение, което е било заплатено, удостоверение по надлежния ред, съобразно Тълкувателно решение № 6/2012 от 6 ноември 2013 г. на Върховния касационен съд на Република България, Общо събрание на Гражданска и Търговска колегия / л. 180 /.

С оглед изхода на спора, както и изрично стореното от процесуалния представител на жалбоподателя искане, съдът, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН във вр. с чл. 18, ал. 2 във вр. с чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, следва да присъди на жалбоподателя сторените по делото разноси в размер на 450 /четиристотин и петдесет/ лв.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 3, т. 1 във вр. с ал. 2, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ НП № 23-0000670 издадено на 15.06.2021г. от Директора на РД,, АА ,, гр. Варна, с което на ,, Свентранс БГ ,, ЕООД гр. Добрич, ЕИК: 203463258, за нарушение по чл. 96г, ал. 1, пр. 2-ро от ЗАВП, на основание чл. 96г, ал. 1, пр. 2-ро от ЗАВП е наложена ,, имуществена санкция ,, в размер на 3000лв.

ОСЪЖДА Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ - Варна да заплати на „СВЕНТРАНС БГ“ ЕООД, ЕИК: 203463258, със седалище и адрес на управление: гр. Добрич, ул. „Димитър Петков” № 4, ет. 2, ап. 18, представлявано от Л. Д., сумата от 450 /четиристотин и петдесет/ лева разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба по реда на АПК пред Административен съд гр. Добрич в 14 – дневен срок от уведомяването на страните.

Съдия при Районен съд – Добрич: _____